

Land! Land! Land! Hør Herrens ord! Jer. 22, 29.

Menighetsblad

FOR SPYDEBERG, HOVIN OG HELI

DESEMBER 1946

Den store glede.

Luk. 2, 10—11.

Julen er den store gledes høytid. Helt fra de tidlige barneår gledet vi oss til jul. Vi tenkte den gang på det pyntede juletre, julegavene og alt det girde som forøvrig hørte med til høytiden. Det var virkelig fest i hjemmet og i barnesinnet, og vi sang de kjære julesanger av fullt bryst. — Ja det var barndommens lyse høytid.

Men så i dag? Kan du nå glede deg på samme måte over Guds ufattelige gave?

I dag forstår du nok rekkevidden av den største julegave bedre enn i barneårene, men er din juleglede like varm og dyp som den gang?

Meget er blitt anderledes, men Guds gave er den samme, like stor og like uunnværlig. Først ved å ta imot denne gave, får vi virkelig jul med sann glede og fred.

Denne gave har Gud tiltenkt alle, så vi i sannhet kunne eie den store glede og være lykkelige mennesker. Lykkelige fordi vi viste at Guds julegave hadde forandret noe meget vesentlig i vårt liv. Det var den som åpnet våre øyne for Guds uendelige kjærlighet til oss. Tenk at Han ville ofre det kjæreste Han hadde for vår skyld — for oss som var egenkjærlige og syndige på mange måter. Det var ufattelig, men likevel sant. Julenatt fikk slekten se det som

en levende virkelighet. Det var ikke bare talemåter dette med Guds kjærlighet til syndere. Gud mente det sannelig. Han holdt av oss alle sammen, og Han gjør det fremdeles. Med den samme kjærlighet og godhet møter Han oss i dag og tilbyr oss sin store gave — Sønnen — som vil være vår Frelser og løse oss fra synden i enhver form og gjøre oss til Guds glade barn, som ikke lenger behøver å frykte hverken for døden eller dommen og fortapelsen. Frelseren frir oss fra alt dette og gir oss i stedet fred med Gud i en god samvittighet og det evige livs håp i våre hjerter.

Når dette virkelig går opp for oss og blir en realitet for deg og meg, da vil vi gjerne gripe tonen og stemmen i våre kjære julesanger lik englens over Betlehemsmarken hin julenatt.

Guds julegave er blitt vår personlige eiendom, og dermed har vi også fått del i den store glede.

Vi feirer jul på barnlig vis sammen med barnet i krybben. Julegleden er blitt enda dypere og inderligere enn i vår barndoms største høytid.

Vi har fått en Frelser, det vi trengte mer enn noe annet.

Julesang.

Se, det er jul ennu en gang! —
Nu barnefryd og klokkeklang
hen over jorden lyder. —
Bøi, dig, min sjel, for himlens gjest
og hold en hellig julefest
for ham som fred dig byder.

Se, det er jul ennu en gang; —
Nu lyder engles julesang:
Guds Sønn er født på jorden! —
Gi akt, min sjel, og lytt dertil —
det er jo dig han frelse vil,
han er din broder vorden.

Se, det er jul ennu en gang; —
Hør frelste sjeles frydesang
med takk til Herrens ære. —
Gi akt, min sjel, og hev din røst
tross frykt og tvil og mange brøst —
han vil din Frelser være.

Se, det er jul ennu en gang; —
Kom med din synd og nød og trang
til krybben hen å haste! —
Her ligger han, som all din nød
avhjelpe vil ved korsets død —
din synd i havdyp kaste.

S. E.

Et juleminne fra Nordland.

Det var midt i tredve-årene. Høsten hadde vært omtrent som vanlig dernord, kanskje noe mer stormfull, skiftende vær med regn og snø ute ved kysten.

Første juledag opprant riktig pen, om enn mørk. Solskinn var det jo ikke tale om på denne årstid, men når været var stille og sjøen rolig, kunne en være godt fornøyd i så måte. Til høstmessen i hovedkirken hadde hundrevis av mennesker funnet fram, unge og gamle, de som bodde nær ved og de som hadde lange veier. For julen måtte feires i Herrens hus, selvsagt. Hvorledes skulle det bli jul uten å komme til kirken og høre det gamle, men alltid nye budskap? Nei, det var en opplagt ting. Fram måtte de, landevei og sjøvei, gående, syklende og bilende, med robåt og fiske-skøyter, alt etter som hver var utrustet.

Og slik som salmesangen kunne lyde fra den fullsatte kirke. Ja, det var en lyst å høre, for nordlingen kan synge. Det skal være visst.

Andre juledag skulle det være festgudstjeneste i kapellkirken, 30—40 km. borte. Presten og distriktslegen brukte å reise sammen på disse turene, for det passet så godt for langveisfarende å gå til doktoren samtidig som de reiste til kirken. Så slo de to fluer i ett smekk, som en sier.

Ved sju-halvåtte-tiden dro vi avsted. Denne gang skulle vi reise «komfortabelt». Bil var tinget for å skygge oss de to første milene, som var landevei. Her gikk det greit. Vi nådde fram til veiens endepunkt, og der lå en stor prektig skøyte og ventet. Den var leiet særskilt for denne julereisen, så vi kunne være sikre på å komme fort og godt fram og tilbake. Det var jo jul, og ingen av oss hadde lyst til å bli liggende

værfast inne i fjorden til tredje juledag eller lenger. — Nå skulle slikt unngås. Ja, slik omtrent tenkte vi. «Mennesket spår, Gud rår.»

Vi kom oss ombord. Både klokke og organist samt et par andre var også med — leilighetsskyss. Så stod båten utover. Det blåste og snødde litt. Alt forlöp dog bra — en halv times tid, eller vel så det. Dette måtte vel bli en fin anneksreise. Jeg sto i styrhuset sammen med føreren. Plutselig merket vi et ordentlig dunk mot bunnen av båten, så ett til og straks sto vi bom fast på et undervannsskjær. — Hva skulle vi gjøre? Ikke tale om å få båten av skjæret. Den var altfor stor til at seks — åtte mann kunne utrette noe. Vinden økte på, snøfallet også. Det så ikke lyst ut. — Skulle vi gå i redningsbåten? Ja, det var helt rimelig, men, men . . . Vi hadde bare en redningsbåt ombord, og den kunne ikke bære mer enn halvdelen av oss. Hvem skulle da gå i redningsbåten, og hvem skulle bli igjen ombord? En foreslo at vi skulle «blusse» etter hjelp. Men mon noen på land ville oppdage det gjennom snøtykken? Og i beste fall — hvem kunne komme oss til hjelp i slikt vær? Vinden økte stadig på, og det var blitt tett snøtykke. Hvor lenge ville det vare før båten ble kastet rundt og vi alle kom i sjøen? Ingen av oss visste det. «I slik en stund, da får du bønner, Gud.» Ja, vær sikker på at det ble bedt. Det var jo den «glade julehøytid» — og så grinte døden oss i møte i den kalde sjø. Hver tenkte nok sitt, men alle tok det rolig. Stormen ulte og pep, sjøsprøyten stod. Båten krenget over. Hvor lenge ville det vare før sjøen og stormen tok den? Jeg forsøkte å holde meg

øverst oppe ved relingen, for om mulig å unngå å bli knust mellom båten og skjæret når båten i tilfelle veltet. Likevel gikk ingen i redningsbåten. Mellom oss og land var det nemlig et «støvlehav», og vind og sjø sto den veien, så det var ikke stort håp om å nå velberget i land på den måten. — Minuttene gled så sakte, så sakte. Hvor lenge? Mannskapet var staute sjømenn. De mistet ikke motet. Tok alt rolig og greit. — Heldigvis holdt sjøen på å flø. Den vokste for hvert minutt. Slik holder den på i seks timer, deretter faller den i nye seks timer. Nå var den altså på oppadgående, og dermed løftet den umerkelig båten vår litt etter litt inntil den plutselig var bragt helt flott og gled bortover sjøen, før vi veltet og fikk den våte grav.

Sannelig, Gud var god. Han sendte oss frelse hin julemorgen. Vi kunne fortsette vår kirkereise. Båten hadde ikke fått mer skade enn at den fløt godt, og maskinen arbeidet fint. Heldigvis hadde vi vinden med oss, så det gikk strykende innover fjorden den halvannen mils vei som var igjen. Vi kom fram i god behold. Forsinket var vi naturligvis blitt, men ved å sløyfe kaffepausen før gudstjenesten spartes inn litt tid. Og kirkefolket dernord forsto seg også på storm og værhindringer.

Det var en selvfølge at kirkebesøket ikke ble stort under slike værforhold — med den spredte bebyggelse og de lange veier til sjøs og til lands. Men julemesse ble det. Og lovsangen og takken steg mot det høye. Gud hadde forbarmet seg over oss og sendt oss frelse både til sjel og legeme. Det var ikke et tomt og intetsigende juleevangelium som lød den juledagen i Herrens hus. Det var en levende realitet. Frelseren var selv til stede og gav oss jul, trass i alle ytre omstendigheter.

Etter en passende matpause kunne hjemreisen ta til. Det gjaldt å komme avsted snarest mulig, for dagslyset er ikke av lang varighet dernord på denne årstid. Og i uvær — med storm og snøtykke eller tett regnvær er det ikke udelt behagelig å reise i de lange fjorder og trange sund. Vi gjorde oss ferdige alle sammen. Doktoren var for lengst reiseklar. Han hadde ikke hatt noen travel kontortid den dagen. — Men hvor var skyssbåten? Ingen steds å se. Det ble blinket med lys og gitt tegn så godt det lot seg gjøre. Noen kai fantes ikke, så båten måtte ligge i le ett eller annet sted hvor det var noenlunde trygt i slikt vær. Forgjeves måtte vi vente og vente, og da den ikke kom, fant vi det klokkest å ta «fjellveien» fatt det første veistykket bortover øya. «Apostlenes hester» gjorde sitt beste trass i snø og søle, men det skulde likevel bli en reise med forhin-

ringer. Vi måtte gå til fots stykkevis 12 — 14 km., reise med ny motorskøyte et stykke og til slutt med bil de siste 15 km., så vi først var hjemme ved åtte-ni-tiden om kvelden, våte og trette. En strabasios anneksreise hadde det vært, men så kunne vi med dessto større glede feire jul — hver hos våre.

Vi hadde fått et glimt av Guds godhet og nåde. Han hadde ikke glemt oss, men virkelig sendt oss en Frelser både for legemlig og åndelig nød. Just derfor passet det å synge julesangen:

Ære være Gud i det høyeste og fred på jorden — fred i hjerte og hjem — og i mennesker Guds velbehag.

Spydeberg, Hovin og Heli menighetsråd

har i fellesmøte den 14. november d. å. fattet vedtak om å gå i gang med menighetsblad for bygda. I samsvar hermed sendes nå ut første nummer av bladet, som en håper vil bli vel mottatt.

Tanken med bladet er først og framst å bidra til å få et ord fra Gud inn i de mange hjem, vekke til menighetsbevissthet og kristent ansvar, dernest å knytte bygdens forskjellige deler fastere sammen på kristelig grunn samt bringe nyheter av kirkelig art.

For å kunne utføre denne oppgave, håper en på hjelp fra de mange positive krefter som finnes rundt omkring i menighetene. Enhver som har noe av interesse i så henseende, bes sende det inn til redaksjonen, som vil forsøke å behandle alt på beste måte.

I en etterkrigstid som vår — med moralsk forfall på så mange områder — trenses det at alle kristne virkelig går inn for moralsk gjenreisning. Dette foretagende ønsker å bidra også i denne retning.

Bladet startes som et menighetsforetagende — uten fast abonnement. En regner med å få ut ti nummer om året, altså ett nummer pr. måned — uten de to sommermånedene. Kontingent er det ikke meningen å oppkreve av innenbygdsboende, men de som ønsker å sende bladet en gave en gang i blant, har god anledning til det. Dersom noen vil sende bladet som gave til kjente og kjære som er utflyttet fra Spydeberg, blir det høve dertil mot en passende årskontingent.

Spydeberg menighets- fakultetsforening

hadde fest 25. november på Olafsrud. Den dagen fikk foreningen besøk av fakultets utsending, pastor Spydevold. Han forkynte livets ord på sin varme, gode måte og bragte hilsen og takk fra Menighetsfakultetets styre. Det var ham en glede å møte den nye forening i Spydeberg, uttalte han. Og forunderlig nok inntraff hans besøk og dermed festen — uten forhåndsberging — just på årsdagen for foreningens stiftelse. Ett år er jo ingen lang tid, men det har likevel sin store betydning. Starten og retningen er dermed fastlagt, og begge deler må sies å ha gått riktig bra.

Foreningen er en sluttet krets av Menighetsfakultetets venner som kommer

sammen en gang pr. måned i de forskjellige medlemmers hjem. På møtene er det andakt, foredrag og samtale om aktuelle kristelige emner.

Interessen og deltagelsen har vært gledelig stor dette første året. Medlemmene har vært riktig flinke. Dette tyder på at alle ser det som en gjerning for Gud — på samme tid som vi selv blir oppbygget og knyttet nærmere sammen.

«Jubileumsfesten» var det første åpne møte i foreningens historie. Den fikk uventet stor tilslutning i det gjestfrie hjem hos familien Olafsrud, som også denne gang åpnet sine dører for de mange som kom. Også venner fra Tomb landbrukskole besøkte oss og gledet oss med sin vakre sang og musikk samt vitnesbyrd.

Det hele gikk så greit og pent at det ble fest i ordets egentlige betydning.

Så signe da Gud foreningens videre gjerning i årene som ligger foran.

Litt av hvert:

Gudstjenester:

4. s. i Adventt: Barnegudstjeneste med juletre i Spydeberg kirke kl. 11.
Kirkebuss fra Enga kl. 10,15.

1. juledag kl. 11: Høytidsgudstjeneste i Hovind kirke. — Oftring til Norsk misjonsselskap.

1. juledag kl. 17: Høytidsgudstjeneste i Spydeberg kirke. Oftring til Norsk misjonsselskap.
Kirkebuss fra Dingstadkrysset om Knapstad kl. 10,15.

2. juledag kl. 11: Høytidsgudstjeneste i Heli kirke. — Oftring til Norsk misjonsselskap.

Søndag etter jul, 29. desember: Gudstjeneste på Mørk pleiehjem.

Nyttårsaften kl. 23: Midnattsgudstjeneste i Hovind kirke.

1. nyttårsdag kl. 11: Høymesse med nattverd i Spydeberg kirke.
Kirkebuss fra Dingstadkrysset kl. 10,15.

Kristi Åpenb.s., 5. januar kl. 11: Høymesse i Hovind kirke.

1. s. e. Kr. Åpb.s., 12. januar kl. 11: Høymesse i Spydeberg kirke.
Kirkebuss fra Enga kl. 10,15.

2. s. e. Kr. Åpb.s., 19. januar kl. 11: Høymesse i Heli kirke.

3. s. e. Kr. Åpb.s., 26. januar kl. 11: Høymesse i Hovind kirke.

Møter:

Spydeberg I. U. F. har juletefest på Betania mandag 30. desember kl. 19.

Spydeberg I. U. F. holder juletefest for gamle og andre tirsdag 7. januar kl. 17.

Solbakken kr. ungdomsforening har juletefest på Solbakken søndag 29. desember kl. 19.

Ytre Spydeberg indremisjon har juletefest på Mørk pleiehjem onsdag 8. januar.

Spydeberg sjømannsmisjonsforening har festmøte på Fjellheim tirsdag 14. januar kl. 16 (ikke som vanlig 7. januar.)

Hittil døpte i desember:

Ole Magnus Harestad, Spydeberg.
Gunn Kirsten Lageraen, Spydeberg.
Unni Bruer Nilssen, Løvestad.

Hittil døde i desember:

August Gustavsen, f. 6/10 1871 i Sverige.

En høytidelighet av de sjeldne

Lørdag den 7. desember ble det feiret dobbeltbryllup i Spydeberg kirke i det Gunnar Berg og søsteren Aslaug Marie Berg, Skjersaker, ble vigd til henholdsvis frk. Karin Anna Fredriksen, Oslo, og Ole Enersen, Skiptvet.

Dessuten ble samme dag og sted følgende vigd: Asbjørn Frithjof Murås, Busterud og frk. Olga Pedersen, Hetland pr. Stavanger.

Det er lyst til ekteskap for:

Gårdbruker Kristian Alfred Skaarberg, Heli og barnepleierske Hilda Johanne Ormerud, Spydeberg.

— — —
Vi har et stort ønske for hver den som tar fatt på å bygge sitt eget hjem — at de ville si med den fromme Herrens tjener:

«Jeg og mitt hus, vi vil tjene Herren.»

En bønn av Frans av Assisi:

Herre — gjør meg til kanal for din fred.
At hvor der er hat, jeg må bringe kjærlighet.
At hvor der er urett, jeg må bringe tilgivelse.
At hvor der er uenighet, jeg må bringe harmoni.
At hvor der er villfarelse, jeg må bringe sannhet.
At hvor der er tvil, jeg må bringe tro.
At hvor der er fortvilelse, jeg må bringe håp.
At hvor der er mørke, jeg må bringe lys.
At hvor der er bedrøvelse, jeg må bringe glede.
Herre, gi meg, at jeg heller må søke å bringe velvære — enn selv å ha velvære.
Å forstå heller — enn selv å bli forstått.
Å elske heller — enn å bli elsket.

For:

Det er ved å gi at man tar imot.
Det er ved å glemme seg selv — at man finner.
Det er ved å tilgi — at man blir tilgitt.
Det er ved å dø — at man står opp til evig liv.

(Etter Misjonsblad for Israel.)

Plan i bibellesningen?

Den som ønsker plan i sin bibellesning anbefales å anskaffe seg «Tekster og emner til hver dag i kirkeåret 1947.» Utgitt av Menighetsbevegelsen, Oslo. Pris pr. hefte 50 øre.

Tre slags tjenere.

Gud har tre slags tjenere i verden. Den første er slaven, som lyder ham av frykt for straff.

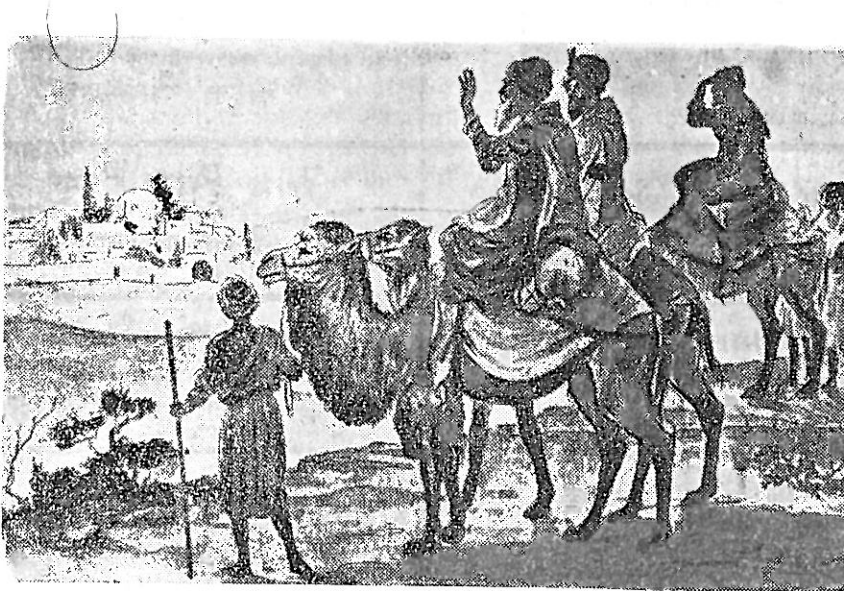
Den annen slags er tjeneren som tjener ham for lønnens skyld. Den tredje er barnet som tjener ham av kjærlighet.

Til hvilken av disse hører du?

(Etter Samenes venn.)

En god og velsignet julehøytid ønskes alle bladets lesere!

De vise fra Østerland.

<p>Sverre Nilsen — Spydeberg — Bilforretning og verksted. Tlf. 136 a.</p>	<p>E. A. Skullerud ass. landhandel. Spydeberg. Tlf. 15.</p>
<p>A/s Spydeberg Handelsforening Glass, stentøy, kolonial og bygningsartikler. Egen avdeling for skotøy og manufaktur. Tlf. 13 og 120.</p>	<p>Spydeberg Sparebank — Opprettet 1859 — Utfører alle alm. bankforretninger. Kontortid: Mandag og onsdag kl. 9—13. Fredag kl. 9—13 og 15—16. Tlf. Spydeberg 7.</p>
<p>E. G. Johnsens frisørforretning anbefales. 1. klasses utførelse. Tlf. Spydeberg 44.</p>	<p>Hans Alvim Kolonial — Glass — Stentøy — Kjøkkenutstyr. Spydeberg. Tlf. 178.</p>
<p>Spydeberg Manufaktur T. Lunder. Klær, tøy, leketøy m. m. m.</p>	<p>Arne Nygaard ass. landhandel. Tlf. Godheim 224.</p>
<p>A. Lageraaen ass. landhandleri ved Myrakrysset. Tlf. 145, Spydeberg.</p>	<p>Aksel Hestengen, Spydeberg Sportsforretning. Bensin, olje, gummi. Reparasjonsverksted. Tlf. 43.</p>
<p>Dagny Ødeli, Spydeberg Tlf. 180. Melk & kolonialforretning.</p>	<p>Jens Buer — Spydeberg — Elektrisk forretning. Tlf. 46.</p>
<p>Johs. Agar Snekkerverksted. Møbler og innredning. Holli, Spydeberg. Tlf. 35 b.</p>	<p>Spydeberg Stenhuggeri Konrad Jacobsen. Gravmonumenter m. m. Tlf. 205.</p>
<p>Aksel Sørby Kolonial — Manufaktur. Malerverer — Bygningsartikler. Tlf. 152, Spydeberg.</p>	<p>Spydeberg Kjøttforretning Inneh. Brødr. Helle. Tlf. 184, Spydeberg. Kjøtt og flesk, alle slags deiger og pølsevarer, samt smørbrød- pålegg.</p>
<p>LEGE Martin Schou Spydeberg. Tlf. 105.</p>	<p><i>Averter i Spydebergs mest utbredte blad!</i></p>